

A Fővárosi Ítéletábra a dr. Dénes Bertold ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Balsai Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. ifj. Balsai István) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen sajtó-helyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. szeptember 21. napján kelt 33.P.23.367/2017/3. számú - 7. sorszám alatt kijavított - ítélete ellen a felperes részéről 6. és 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az elsőfokú bíróság által megállapított helyen és módon, az alábbi közlemény közzétételére kötelezi az alperest:

„Helyreigazítás:

A 2017. július 22. napján a ...hu weboldalon megjelent »...« című cikkünkben azt a valós ténnyt, hogy az ... által közzétett videó szerint egy személy a felvételen szereplő fiatal nőtől azt kérdezte, hogy megverték-e abban a hamis színben tüntettük fel, mintha a kérdést az ... újságírója tette volna fel."

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forint perköltséget 15 napon belül a felperes az ... Kft.-nek (...), míg a 12.000 (tizenkétezer) forint kereseti illetéket külön felhívásra a Magyar Államnak az ... Kft. (...) köteles megfizetni.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 48.000 (negyvennyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Kötelezi az ... Kft.-t (...), hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak ...000 (huszonnégyezer) forint csatlakozó fellebbezési illetéket.

Ezt meghaladóan a peres felek a másodfokú költségeiket maguk kötelesek viselni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes által üzemeltetetthu hírportálon 2017. július 22-én „...” címmel megjelent egy videó, amelyen a kormányfő Tusnádfürdön elmondott beszéde alatt történt incidens látható. A szöveges információ szerint „A lövétei nő egyedül jött el kifütyülni Orbán Viktort a tusványosi fesztiválra, de őt a hajánál fogva a földre rántották, majd egy biztonsági ember a kezét hátracsavarva kivezette. Azt mondta, hogy Orbán korlátlan pénzből mondja a propagandáját, többek közt ez ellen tiltakozott.”

Az alperes által szerkesztetthu internetes oldalon ugyanezen a napon »...« címmel jelent meg írás.

A felperes 2017. augusztus 21-én helyreigazítási kérelmet juttatott el az alpereshez, melynek az alperes nem tett eleget.

A felperes 2017. szeptember 8-án érkezett keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az alábbi helyreigazító közlemény közzétételére:

„Helyreigazítás: 2017. július 22-én a „...” című cikkünkben a Tusnádfürdön a miniszterelnök beszédét fütyüléssel megzavarni akaró nő földre rántásáról és kivezetéséről készült videofelvétel ... általi közzététele kapcsán valótlanul állítottuk és a való tények hamis színben feltüntetésével azt a hamis látszatot keltettük, hogy az ...

- más sajtószervekkel és a fiatal nővel összejátszva
- előre tudott a fiatal nő akciójáról és
- a valós történésekhez képest a kérdésfeltevessel hazudott és provokációban vett részt.

A valóság ezzel szemben az, hogy

- az ... - sem más sajtószervekkel, sem a fiatal nővel összejátszva - nem tudott előre a fiatal nő akciójáról és abban sem önállóan, sem mással együttműködve, nem vett részt,
- az ... kizárólag a videórögzítést készítette és egy három soros beszámolót tett közzé, ahogyan az a <http://.../orban_tusvanyos_futyules/> oldalon is látható: az ... részéről egyetlen kérdés sem hangzott el, a hanganyag tartalmára tehát az ...nek ráhatása nem volt.”

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy egy olyan véleménynyilvánítást közölt, amit a felperes túrni köteles. Utalt arra, hogy a felperes által közzétett videofelvétel alapján vont le következtetést az újságíró, ami egy értékítélet. A felperes közéleti szereplő, akinek ezt az értékítéletet el kell tudnia viselnie. Hivatkozott arra, hogy a cikk nem állította, hogy a felperes riportere kérdezte volna, azt, hogy: „Nem baj, hogy így megverték?”

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felperes keresete kisebb részben alapos ezért kötelezte az alperest, hogy ahu weboldalon mindaddig amíg a jogsértő tartalom elérhető a médiatartalom címe alatt, az írás tartalmi része fölött tegye közzé az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás: A 2017. július 22. napján ahu weboldalon megjelent »...« című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy a valós történésekhez képest az ... a kérdésfeltevessel hazudott és provokációban vett részt.”

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 25.400 forint perköltséget és

a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására a Magyar Állam javára000 forint eljárási illetéket. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására a Magyar Állam javára 12.000 forint eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. § (1) és (2) bekezdését, a Pp. 343. § (1) bekezdését, Magyarország Alaptörvényének (Alaptörvény) IX. cikkét, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi. CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1)-(3) bekezdéseit, a 10. §-át, a 12. § (1) és (2) bekezdését. A Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának 12. számú, 13. számú, 14. számú és 15. számú állásfoglalásait, valamint az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB és 36/1994. (VI. 24.) AB számú határozatait.

A PK 12. számú állásfoglalásban foglaltakra is tekintettel úgy ítélte meg, hogy az alperesi cikkben megjelentek nagyrészt értékítéletnek, azaz véleménynek tekintendők, míg kisebb részben minősülnek tényállításnak.

A felperesi oldalon látható videóból az alperesi újságíró azt a következtetést vonta le, hogy esetlegesen a többiek mellett a felperes is tudhatott a beszédet megzavarni szándékozó felbukkanásáról. Ezen következtetése egyértelműen egy olyan értékítélet, vélemény, mely nem tekinthető illogikusnak. Az ezen véleményét részletesen kifejtő újságírói értékítélettel szemben nem kérhető sajtó-helyreigazítás.

A cikk azon mondata, hogy »Az ... egy egészen nevetséges videót hosszan mutogat a riporter egyre erősebb kifejezésekkel kérdezi a nőt a hajhúzásról, majd egyesek hazudik mármint a kérdésével: „Nem baj, hogy így megverték?” A nő azonban biztatásra sem mondja azt, hogy megverték volna,« egyértelműen azt állítja, hogy kérdést tettek fel a hölgy részére. Ugyanakkor a cikkben közölt mondatban nincs elválasztva egymástól az ...re, illetve a kérdezőre vonatkozó rész, ezért az logikusan úgy értelmezhető, hogy az ... riportere kérdezte azt, tehát az átlagolvasóban ezt a képzetet kelti. Az alperes e körben arra hivatkozott, hogy maga a mondat nem állítja, hogy a kérdést az ... riportere tette volna fel, azonban a fentebb közölt indokolás alapján ezt a védekezést a bíróság nem fogadta el.

A bíróság döntése értelmében a felperes csak kisebb részben lett pernyertes, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság a felperest kötelezte a perköltség megfizetésére. mely az alperesi jogi képviselő munkadíjából (32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján 20.000 forint+áfa=25.400 forint) áll.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

A PK 12. számú állásfoglalás mentén felperesi álláspont szerint nem lehet kétséges, hogy bizonyos fogalmazás-szerkesztéstechnikai megoldások kifejezetten azt a célt szolgálták, hogy a felelősség alól mentesülhessen az alperes, a formális - következtetésnek, véleménynek, értékítéletnek álcázott - megjelenéssel elfedje a valóságos tényközlő tartalmakat.

A cikknek az ...re vonatkozó és a fellebbezés szempontjából releváns közlései az ún. bizonyíthatósági teszt alapján megállapíthatóan egytől-egyig tényre vonatkozó állítások, azok mindegyike olyan kijelentés, amelyek objektíve nyerhetnek igazolást, bizonyítást.

A PK 12. számú állásfoglalás értelmében a jogsértő közlés történhet közvetetten is, célzásokkal, utalásokkal, egyes tényállásrészek elhagyásával, a tényálláselemek téves következtetésre indító

csoportosításával is. Az ... videóján jól látható, hogy annak kezdetekor a fiatal nő akciója már javában tart. E tényhez képest a cikk azon állításai, amelyek szerint az ... tudott a provokációról, minden alapot nélkülöz.

Kérte ezért, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet akként változtassa meg, hogy az elsőfokú bíróság által megfogalmazott helyreigazításon túlmenően annak közlésére is kötelezze az alperest, hogy „Valótlanul állítottuk továbbá, hogy az ... előre tudott a fiatal nő akciójáról.”

Ennek alapján a fellebbezési kérelem a keresethez képest egy gondolati egységgel kevesebb.

Az alperes csatlakozó fellebbezésében kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a felperes keresetét utasítsa el.

Hivatkozott arra, hogy a kifogásolt cikk több helyen is utal rá, hogy a tusnádfürdői eseményekről nem kizárólagosan a felperes számolt be. A cikk megnevezi a ...hu, valamint a ...hu internetes portálokat is. A cikk kifejezetten utal arra is, hogy a felvételen szereplő nő „feltehetőleg a közönséget akarta provokálni, de kifejezetten szerencséje volt a rendezővel, akárhogyan is nézzük, kimentette a tömegeből.”

A cikk tárgyilagosan, a valóságnak megfelelően tartalmazza a videofelvétel leírását. A felvételen az szerepel, ahogy a földre letepert nőt egy férfi kivezeti a rendezvény területéről, miközben több kamerát tartó ember követi őket és az egyikük folyamatosan kérdéseket intéz felé, amelyekre a nő válaszol. A felvételen egyáltalán nem derül ki, hogy a kamerát tartó és a kérdéseket feltevő férfi melyik sajtótermék tudósítója, de a felperes által kifogásolt közlés nem is állítja, hogy a felperes alkalmazásában állna. A cikk mindössze közli, hogy mi látható a felvételen.

Annak feltételezése, hogy a miniszterelnök beszéde alatt letepert nő szándékáról a felperes más sajtószervekkel együtt vajon előre tudhatott-e, nem más, mint politikai tartalmú véleménynyilvánítás, hiszen e közlés tárgya éppen a cikk által ismertetett előzményekből, valamint a köztudomású tényekből levont következtetés, találgatás, amely - kifejezett politikai tartalma miatt - még esetleges helytelensége esetén sem képezheti helyreigazítás tárgyát.

A per főtárgya tekintetében mind a fellebbezés, mind a csatlakozó fellebbezés alaptalan.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés korlátaira tekintettel vizsgálta felül. Azt vizsgálta indokolt e annak közlésére is kötelezni az alperest, hogy valótlanul állította, az ... előre tudott a fiatal nő akciójáról avagy mellőzhető-e teljes egészében a helyreigazítás.

A perbeli esetben, figyelemmel az alperesi védekezésre is a másodfokú bíróság szükségesnek tartja a tényállás kiegészítését azzal, hogy mi látható a felperes által közzétett felvételen. Csak ennek tükrében ítélt meg ugyanis az, hogy az alperesnek a felperes által sérelmezett közlései erről a felvételen a valóságnak megfelelőek voltak-e.

A felperes által üzemeltetett ...hu hírportál videó rovatában 2017. július 22-i feltöltéssel „...” címmel megjelenő videón az látható, hogy több ember által körülvetten egy hosszú hajú hölgy sípol és vitatkozik az öt körülvevőkkel, miközben a háttérben beszéd hallatszik. Egy férfi a haját hátulról megragadja és a földre rántja. Ekkor láthatóan már többen filmezik az eseményeket. A földön fekvőtől többen is eredménytelenül akarják elvenni a sípot, majd egy biztonsági ember érkezik, aki többször rendreutasítja a körül állókat, majd hosszas kérlelés után határozottan elveszi a sípot, a hölgyet talpra állítja és egyik karját hátracsavarva kikíséri a rendezvényről. A kijárat felé menet egy

személy, aki szintén kamerát tart a kezében kérdegeti a lányt mit sérelmez Orbán Viktor ténykedésében. Miután a rendezvény területén kívülre érnek kerül arra sor, hogy a felvételen egész alakkal látszódó egyik kamerás férfi, kérdegeti, hogy honnan jött, mi a problémája, majd arra kérdez rá nem baj-e hogy így megverték, zaklatott-e most.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a kereset részbeni elutasítására vonatkozó döntésével egyetértett. Indokait azzal egészíti ki, hogy az alperes azon következtetése, hogy más médiumokkal együtt tudhatott arról, hogy hol lesz a provokátor azért nem illogikus és légből kapott, mert a felvételen az látható, hogy különösebb dulakodás, olyan hangoskodás, ami esetleg egy távolabb forgató stábnak felkelthette a figyelmét nem történt, mégis többen, kifejezetten felvételek készítésére alkalmas eszközöket használva, célirányosan közelítették meg az eseményeket. Ennek azért van jelentősége mert még sajtó-helyreigazítási eljárásban is szükséges annak igazolása, hogy egy következtetés milyen ténybeli alapokon nyugszik. A vonatkozó bírói gyakorlat ugyanis a teljesen öncélú, még vékony ténybeli alappal sem rendelkező következtetések esetén nem tartja mellőzhetőnek a helyreigazítást. [30/1992. (V. 26.), 36/1994. (VI. 24.), 7/2014. (III. 7.) és 13/2014. (IV. 18.) AB határozatok]

Nem értett egyet ugyanakkor az alperes csatlakozó fellebbezésében foglaltakkal sem. A cikk nyelvtani értelemben valóban nem tartalmaz olyan állítást, hogy a felperes hazudna a kérdés feltevésével. A PK. 12. számú állásfoglalás szerint azonban a sérelmezett közléseket nem önmagukban, hanem szövegösszefüggésében kell értelmezni. A perbeli esetben az alperesi írás azt valóban megemlíti, felsorolja, mely balliberális médiákról gondolja azt, hogy tudhattak előre a kifütyülős akcióról, ezért tudták a történeteket megörökíteni, majd arról vezető helyen beszámolni. A kérdést feltevő riportert azonban egyértelműen az ... munkatársaként említi. A felperes nevének megemlítése ebben a kontextusban másként nem értelmezhető, mint annak, hogy a videót hosszan bemutató sajtószerv riportere tette fel a hazugnak minősített kérdést. A felvételtől ugyanis jól látható, hogy nem a felperesi oldalon látható videofelvétel készítője teszi fel a kérdést. Észlelhető az is hogy a kérdező külön kamerával készíti a felvételt, teljes alakjában látható. Olyan látható gesztust, érzékelhető magatartást nem tanúsít a kérdező, ami a felvételt készítővel való bármilyen közös akarati egységre vagy egyáltalán ismeretségre utalna.

Helytállóan ítélte meg ezért az elsőfokú bíróság azt, hogy e körben az alperes az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján helyreigazításra köteles. A körben is helytállóan foglalt állást, hogy a felperes által kért helyreigazítás szövege a fenti jogszabályi rendelkezéseknek nem felel meg. Az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint ugyanis, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

Az elsőfokú ítélet szerinti közlemény azonban pusztán azt tartalmazza, hogy az alperes valótlanul állította, hogy a valós történetekhez képest mit tett a felperes. Ebből a megfogalmazásból nem egyértelmű, hogy az alperes valamit valótlanul állított-e, vagy valamely valós tényt hamis színben tüntet-e fel. E körben a felperes kereseti kérelme sem tartalmazott határozott állásfoglalást. Részben valótlan tényállításra, részben a valóság hamis színben történő feltüntetésére hivatkozott. A Legfelsőbb Bíróság PK 15. számú állásfoglalása lehetőséget teremt arra, hogy ha a bíróság a keresetnek helyt ad, határozatában - a kérelem és az ellenkérelem korlátai között - belátása szerint

állapítsa meg a helyreigazítás szövegét azzal, hogy abból ki kell tűnnie annak, hogy a kifogásolt sajtóközleménynek mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetve melyek a való tények.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének a helyreigazítást elrendelő közlemény szövegét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

A perköltség tekintetében részben megváltoztatta. Az elsőfokú bíróság ugyanis a jogképességgel nem rendelkező szerkesztőséget kötelezte az illeték viselésére és jogosította az ügyvédi munkadíjból álló perköltségre. A bírói gyakorlat szerint - mely a 2018. január 1. napján hatályba lépő 2016. évi CXXX. törvény 499. § (1) bekezdésében jogszabályi kereteket öltött - ha a sajtószervnek nincs perbeli jogképessége, a perköltség megfizetésére a sajtótermékért szerkesztői felelősséget viselő természetes vagy jogi személyt kell kötelezni.

A felek a másodfokú eljárásban azonos arányban tekinthetők pervesztesnek, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. § utaló szabálya nyomán alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdés alapján úgy rendelkezett, hogy költségeiket maguk viselik.

Mivel sem a felperes fellebbezése, sem az alperes csatlakozó fellebbezése nem vezetett eredményre a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles a felperes a fellebbezési, míg az Insider Média Lapkiadó Kft. a csatlakozó fellebbezési illetéket megfizetni a Magyar Államnak.

Budapest, 2018. január 17.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.
bíró